

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

14615/04 (Presse 321)

(OR. en)

PRESSEMEDDELELSE

2618. samling i Rådet

Retlige og indre anliggender

Bruxelles, den 19. november 2004

Formand

Piet Hein DONNER

Nederlandenes justitsminister

Johan REMKES

Nederlandenes indenrigsminister og minister for forbindelserne inden for kongeriget

Rita VERDONK

Nederlandenes minister for udlændingspørgsmål og integration

Vigtigste resultater af Rådets samling

Rådet nåede til enighed om en ny EU-narkotikastrategi for 2005-2012. De rammer og prioriteter, der er opstillet i den nye strategi, skal danne grundlaget for to på hinanden følgende fireårige EU-narkotikahandlingsplaner.

Rådet nåede til enighed om en generel indstilling vedrørende direktivet om en særlig indrejseprocedure for tredjelandsstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning. Direktivudkastet fastsætter betingelserne for tredjelandsforskere indrejse i medlemsstaterne for en periode på over tre måneder med henblik på at gennemføre forskningsprojekter inden for rammerne af en modtagelsesaftale med en forskningsorganisation.

Rådet nåede til enighed om fælles grundprincipper for politikken for integration af indvandrere i Den Europæiske Union.

Endelig vedtog Rådet en afgørelse om udnævnelse af formanden for og medlemmerne af Kommissionen, som har virkning fra den 22. november 2004.

INDHOLD¹

DELTAGERE	5
PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT	
OPERATIVT POLITISAMARBEJDE (TASKFORCEN AF POLITICHEFER)	7
FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF FORURENING FRA SKIBE	9
EU'S NARKOTIKASTRATEGI 2005-2012	11
SÆRLIG INDREJSEPROCEDURE FOR TREDJELANDSSTATSBORGERE MED HENBLIK PÅ VIDENSKABELIG FORSKNING	13
POLITIKKEN FOR INTEGRATION AF INDVANDRERE I DEN EUROPÆISKE UNION - <i>Rådets konklusioner</i>	15
ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT	
<i>INSTITUTIONELLE ANLIGGENDER</i>	
– Udnævnelse af formanden for og medlemmerne af Kommissionen	26
<i>RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER</i>	
– Finansiering af terrorisme - Europarådets konvention*	27
– Det vestlige Balkan: Bekæmpelse af organiseret kriminalitet - <i>Rådets konklusioner</i>	28
– Minimumsstandarder for procedurerne for tildeling og fratagelse af flygningestatus i medlemsstaterne*	30
<i>EKSTERNE FORBINDELSER</i>	
– Niveauer for sikkerhedssamarbejdet med Schweiz og Kroatien	31
<i>ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER</i>	
– Moms - Tyskland - udgifter til varer og tjenesteydelser	31

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://ue.eu.int>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets mødeprotokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

UDVIKLINGSPOLITIK

- AVS - Budgettet for Centret for Virksomhedsudvikling32

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

- Udveksling af klassificerede oplysninger - Rumænien32

HANDELSPOLITIK

- EU/Ukraine - Aftale om stålprodukter*32

FISKERI

- Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet - stemmeret33

ÅBENHED

- Aktindsigt33

BESKIKKELSER

- Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg34

DELTAGERE

Medlemsstaternes regeringer og Europa-Kommissionen var repræsenteret således:

Belgien:

Patrick DEWAELE

Vicepremierminister og indenrigsminister

Den Tjekkiske Republik:

František BUBLAN

Roman POLAŠEK

Indenrigsminister

Vicejustitsminister

Danmark:

Claus GRUBE

Fast repræsentant

Tyskland:

Fritz Rudolf KÖRPER

Statssekretær, medlem af forbundsdagen, under forbunds-
indenrigsministeren**Estland:**

Margus LEIVO

Indenrigsminister

Grækenland:

Manolis KEFALOGIANNIS

Minister for handelsflåden

Spanien:

José Antonio ALONSO SUÁREZ

Indenrigsminister

Frankrig:

Pierre SELLAL

Fast repræsentant

Irland:

Anne ANDERSON

Fast repræsentant

Italien:

Rocco Antonio CANGELOSI

Fast repræsentant

Cypern:

Doros THEODOROU

Justitsminister og minister for offentlig orden

Letland:

Ēriks JĒKABSONS

Vineta MUIŽNIECE

Indenrigsminister

Justitsminister

Litauen:

Virgilijus BULOVAS

Vytautas MARKEVIČIUS

Indenrigsminister

Justitsminister

Luxembourg:

Luc FRIEDEN

Nicolas SCHMIT

Justitsminister, minister for statens finanser og budget
Minister med ansvar for udenrigsspørgsmål og indvan-
dring

Ungarn:

Jósef PETRÉTEI
Gabor JUHÁSZ

Justitsminister
Statssekretær

Malta:

Tonio BORG

Vicepremierminister og justits- og indenrigsminister

Nederlandene:

Johan REMKES

Indenrigsminister og minister for forbindelserne inden for kongeriget

Piet Hein DONNER
Rita VERDONK

Justitsminister
Minister for udlændingespørgsmål og integration

Østrig:

Karin MIKLAUTSCH

Forbundsjustitsminister

Polen:

Pawel DAKOWSKI
Sylweryusz KRÓLAK

Vicestatssekretær, Indenrigs- og Forvaltningsministeriet
Vicestatssekretær, Justitsministeriet

Portugal:

Daniel VIEGAS SANCHEZ
Paulo CASTRO RANGEL

Indenrigsminister
Statssekretær under justitsministeren

Slovenien:

Rado BOHINC
Zdenka CERAR

Indenrigsminister
Justitsminister

Slovakiet:

Martin PADO

Statssekretær, Indenrigsministeriet

Finland:

Kari RAJAMÄKI

Indenrigsminister

Sverige:

Thomas BODSTRÖM

Justitsminister

Det Forenede Kongerige:

Caroline FLINT

Statssekretær, Indenrigsministeriet

Kommissionen:

António VITORINO

Medlem

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT**OPERATIVT POLITISAMARBEJDE (TASKFORCEN AF POLITICHEFER)**

Rådet nåede til enighed om følgende:

1. Det Europæiske Råd anmodede på mødet den 17.-18. juni 2004 Rådet om "at arbejde videre med forslagene om at styrke taskforcen af politichefers operationelle kapacitet, så der kan vedtages nye ordninger senest i december 2004".
 2. EU's taskforce af politichefer har i øjeblikket dels en politisk rolle, dels en operationel rolle som koordinator af konkrete operationer.
- Operationelle opgaver:

I det omfang taskforcen af politichefer deltager i planlægningen og koordineringen af operationelle aktioner, er det ønskeligt, at taskforcen af politichefer som taskforce får nærmere tilknytning til Europol.

Europol skal derfor principielt stå for de relevante møder og yde praktisk støtte (f.eks. trusselsanalyse, specialisthjælp til kriminalefterforskning, ekspertstøtte til operationel debriefing etc.)^{1 2}

(Repræsentanter for) politicheferne og/eller eksperter såvel som Kommissionen kan afhængigt af mødeniveauet og de spørgsmål, der skal behandles, deltage i ovennævnte møder.

¹ Denne ordning berører hverken

- bestemmelserne vedrørende Europols bestyrelse og lederne af Europols nationale enheder (HENU), med hvem den nødvendige koordination ikke desto mindre bør være garanteret, eller
- den kendsgerning, at taskforcens mandat er bredere end Europols kompetenceområde (f.eks. opretholdelse af lov og orden og sikkerhed).

² Et eller to medlemmer af Europols personale bør til stadighed stå til rådighed for på formandskabets anvisning at sørge for den administrative støtte til disse møder i taskforcen. For at sikre koordinationen med Rådets arbejde vil også Rådssekretariatet være nært knyttet til disse aktiviteter.

– Strategiske opgaver:

På grund af deres strategiske rolle i det europæiske politisamarbejde er det ønskeligt, at medlemsstaternes højest placerede politiembedsmænd mødes inden for rammerne af Rådets strukturer. Dette skulle gøre det muligt at drøfte strategier og spørgsmål i forbindelse med strukturproblemer og tillige tilføre Rådets drøftelser et klart operationelt synspunkt. Det vil desuden ansvarliggøre det europæiske operationelle samarbejde.

3. Det foreslås, at hvert formandskab, indtil den interne sikkerhedskomiteé, der er omhandlet i forfatningstraktatens artikel III-261 og i punkt 2.5 i Haag-programmet, er endeligt nedsat, skal indkalde politicheferne én eller to gange i forbindelse med et møde i Artikel 36-Udvalget eller et hvilket som helst andet møde, som det måtte finde hensigtsmæssigt.

FORANSTALTNINGER TIL BEKÆMPELSE AF FORURENING FRA SKIBE

Rådet drøftede udkastet til rammeafgørelse om skærpelse af de strafferetlige rammer med henblik på håndhævelse af lovgivningen til bekæmpelse af forurening fra skibe.

Drøftelsen fokuserede på udtømning i en medlemsstats territorialfarvand, i dens eksklusive økonomiske zone eller en tilsvarende zone. I tilfælde af en sådan udtømning vil et skib, der fører en anden medlemsstats flag, i henhold til formandskabets kompromistekst ikke blive betragtet som et fremmed skib efter artikel 230 i FN's havretskonvention, og personer, der anses for ansvarlige, vil derfor også kunne pålægges frihedsstraf i sådanne tilfælde.

Man drøftede desuden forbindelsen mellem rammeafgørelsen, MARPOL (konventionen om forebyggelse af forurening fra skibe) og UNCLOS (FN's havretskonvention) samt muligheden for at indføre et loft over de bøder, der kan pålægges juridiske personer.

Det skal bemærkes, at RIA-Rådet drøftede denne rammeafgørelse på samlingen den 25.-26. oktober 2004, og at formandskabet noterede sig, at tre medlemsstater ikke kunne tilslutte sig den foreslåede tekst.

Bekæmpelse af forsætlig eller uagtsom forurening fra skibe er blandt EU's prioriteter. Især konklusionerne fra Det Europæiske Råd i København den 12.-13. december 2002 (punkt 32 - 34) og erklæringen fra RIA-Rådet den 19. december 2002 efter tankskibet Prestiges forlis giver udtryk for EU's faste beslutning om at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at en sådan ulykke gentager sig.

Rådet fastlagde med henblik herpå i juni en fælles holdning vedrørende et direktiv om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner, herunder strafferetlige sanktioner, for ulovlig forurening med henblik på en indbyrdes tilnærmelse af national lovgivning hvad angår definitionen af de relevante strafbare handlinger samt det at begå, deltage i og tilskynde til sådanne strafbare handlinger på den ene side, og arten af de sanktioner, eventuelt strafferetlige, der kan pålægges, på den anden side. Direktivet indeholder endvidere visse tekniske og operationelle ledsageforanstaltninger.

For at supplere disse bestemmelser bør der gennemføres en indbyrdes tilnærmelse med hensyn til bl.a. strafniveauet i forhold til de strafbare handlingers grovhed for de fysiske eller juridiske personer, som begår eller er ansvarlige for sådanne handlinger.

Formålet med den rammeafgørelse, der blev drøftet i RIA-Rådet, er derfor at supplere det direktiv, som Rådet nåede til enighed om i juni, med detaljerede bestemmelser på det strafferetlige område.

Der skal samtidig fastsættes bestemmelser, der kan lette den strafferetlige efterforskning. Medlemsstaterne vil kunne oprette fælles efterforskningshold, som Europol kan tilknyttes.

Der indføres endvidere regler for samarbejde for at sikre, at strafbare handlinger gøres til genstand for effektiv retsforfølgning. Med henblik herpå skal Den Europæiske Union supplere de resultater, der er opnået i regionale og internationale organisationers regi. De Forenede Nationers havretskonvention fra 1982, som alle medlemsstaterne i Den Europæiske Union har undertegnet, og i hvilken Det Europæiske Fællesskab er kontraherende part, er særlig vigtig i den henseende.

Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de i rammeafgørelsen omhandlede strafbare handlinger kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning.

De strafferetlige sanktioner kan eventuelt ledsages af andre sanktioner eller foranstaltninger, navnlig bøder eller for en fysisk persons vedkommende forbud mod at udøve virksomhed, der forudsætter officiel autorisation eller godkendelse, eller mod at stifte, administrere eller lede et selskab eller en fond, såfremt de forhold, der har ført til den pågældendes domfældelse, viser en tydelig risiko for, at den samme form for kriminel aktivitet vil blive genoptaget.

Hvad angår sanktioner over for juridiske personer skal hver medlemsstat træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til den strafbare handling og har afskrækkende virkning, som f.eks. bødestraffe/administrativt idømte bøder eller udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud, midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve kommerciel virksomhed, anbringelse under retsligt tilsyn, likvidation efter retskendelse eller pligt til at træffe bestemte foranstaltninger for at undgå følgevirkningerne af den strafbare handling, der har afstedkommet den juridiske persons ansvar.

EU'S NARKOTIKASTRATEGI 2005-2012

Rådet nåede til enighed om en ny EU-narkotikastrategi for perioden 2005-2012, som det vil forelægge for Det Europæiske Råd den 17. december 2004 med henblik på vedtagelse. De rammer og prioriteter, der er opstillet i den nye strategi, skal danne grundlaget for to på hinanden følgende fire-årige EU-narkotikahandlingsplaner.

Strategien lægger vægt på behørig iagttagelse af subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne, men erkender også, at konsekvente nationale politikker for retsforfølgning i alle medlemsstater er en betingelse for en fælles og troværdig håndhævelsespolitik på narkotikaområdet i EU. Medlemsstaterne vil bestræbe sig på at skabe konsekvens i normerne for deres retsforfølgningspraksis. Endvidere vil evalueringen af, hvordan rammeafgørelsen om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor fungerer, herunder dens virkning på det internationale retlige samarbejde i forbindelse med ulovlig narkotikahandel, være en integreret del af strategien.

Den nye narkotikastrategi er først og fremmest baseret på EU-rettens grundlæggende principper og respekterer i enhver henseende de værdier, Unionen bygger på: respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, solidaritet, retsstaten og menneskerettighederne. Formålet er at beskytte og forbedre den kollektive og individuelle velfærd, at beskytte folkesundheden, at give den brede befolkning et højt sikkerhedsniveau og at fastlægge en afbalanceret og integreret holdning til narkotikaproblemet.

Den nye narkotikastrategi er også baseret på de relevante FN-konventioner (FN's enkeltkonvention af 1961 angående narkotiske midler, som ændret ved protokollen af 1972, konventionen af 1971 om psykotrope stoffer og konventionen af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer), som er vigtige retsakter i forbindelse med bekæmpelsen af narkotika. FN's ekstraordinære generalforsamling om narkotika i 1998 bekræftede desuden betydningen af en integreret og afbalanceret tilgang, hvor begrænsningen af henholdsvis udbud og efterspørgsel er gensidigt forstærkende elementer i narkotikapolitikken.

Narkotikaproblemet opleves først og fremmest på lokalt og nationalt niveau, men der er tale om et globalt problem, som skal behandles tværnationalt. I den forbindelse spiller EU's indsats en vigtig rolle. EU's indsats går overordnet ud på at koordinere alle de involverede aktører. På folkesundhedsområdet supplerer Fællesskabet medlemsstaternes aktion med hensyn til at begrænse narkotika-relaterede helbredsskader, herunder information og forebyggelse.

Hvad angår kemiske prækursorer, som kan anvendes til fremstilling af ulovlig narkotika, indeholder fællesskabslovgivningen en ramme for kontrol med handelen med prækursorer både i Fællesskabet og med tredjelande. For så vidt angår hvidvaskning af penge indeholder fællesskabslovgivningen en række foranstaltninger, som også forhindrer hvidvaskning af udbyttet af ulovlig narkotikahandel. På området retlige og indre anliggender er samarbejdet mellem politi, toldvæsen og retslige myndigheder et væsentligt element i forebyggelsen og bekæmpelsen af ulovlig narkotikahandel. I den forbindelse er vedtagelsen af rammeafgårelsen om narkotikahandel et vigtigt skridt, idet den fastsætter mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor. Endelig handler EU for så vidt angår de eksterne forbindelser internationalt med en kombination af politiske initiativer, såsom handlingsplanerne og dialogen om narkotika med forskellige regioner i verden, samt bistand gennem udviklingsprogrammer.

Formålet med denne EU-strategi er at tilføje de nationale strategier en merværdi, samtidig med at de traktatfæstede subsidiaritets- og proportionalitetsprincipper respekteres. Strategien lægger vægt på, at medlemsstaterne tager hensyn til, hvordan deres nationale strategier får indvirkning på andre medlemsstater, hvordan de forskellige medlemsstaters nationale strategier kan støtte hinanden gensidigt, samt hvordan sådanne strategier kan bidrage til at nå de mål, der er sat for denne EU-strategi. Den skal også give plads til en vis dynamik og til muligheder på lokalt, regionalt, nationalt og tværnationalt plan og gøre optimal brug af de forhåndenværende midler. Der tages også hensyn til medlemsstaternes og EU-institutionernes organisatoriske og finansielle begrænsninger.

Endelig er strategien baseret på EU's narkotikastrategi 2000-2004 og narkotikahandlingsplanen (2000-2004), og der er taget hensyn til såvel disse tekster som midtvejsevalueringen af handlingsplanen, Rådets reaktion på denne midtvejsevaluering og resultaterne af den endelige evaluering.

SÆRLIG INDREJSEPROCEDURE FOR TREDJELANDSSTATSBORGERE MED HENBLIK PÅ VIDENSKABELIG FORSKNING

Rådet nåede til enighed om en generel indstilling vedrørende direktivet om en særlig indrejseprocedure for tredjelandstatsborgere med henblik på videnskabelig forskning.

Direktivudkastet fastsætter betingelserne for tredjelandsforskeres indrejse i medlemsstaterne for en periode på over tre måneder med henblik på at gennemføre forskningsprojekter inden for rammerne af modtagelsesaftaler med forskningsorganisationer.

I henhold til tekstudkastet har en forsker, der har opholdstilladelse, ret til samme behandling som medlemsstatens egne statsborgere med hensyn til følgende:

- anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i overensstemmelse med de relevante nationale procedurer;
- arbejdsvilkår, herunder regler om løn og afskedigelse;
- sociale sikringsgrene som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 (om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet);
- skattefordele;
- adgang til samt levering af de goder og tjenesteydelser, som står til rådighed for offentligheden.

En tredjelandstatsborger, der har fået indrejsetilladelse som forsker i medfør af direktivet, vil også kunne gennemføre en del af sin forskning i en anden medlemsstat.

For at nå det mål, der er hovedhjørnestenen i den indsats, der skal gøre Den Europæiske Union til den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, opfordrede Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2002 Rådet og Kommissionen til, sammen med medlemsstaterne hvor det er relevant, at tage de nødvendige "skridt til at fjerne hindringerne for forskeres mobilitet i Europa senest i 2002 og til at tiltrække og holde på store forskertalenter i Europa". Denne opfordring blev bekræftet i Rådets konklusioner af 26. november 2002, hvori "medlemsstaterne opfordres til i samarbejde med Kommissionen at styrke den indsats, der gøres for at udvikle det europæiske forskningsrum yderligere, især ved at lette eller fortsætte med at lette indrejse og ophold for forskere fra tredjelande". Europa-Parlamentet tilsluttede sig dette udsagn, bl.a. i en betænkning af 9. maj 2000 og en beslutning af 18. maj 2000.

Det skønnes, at EU vil have brug for yderligere 700 000 forskere frem til 2010 for at kunne opfylde det mål om at bruge 3% af medlemsstaternes BNP på forskning og teknologisk udvikling inden slutningen af årtiet, som blev fastsat på Det Europæiske Råds møde i Barcelona. Det vil dog næppe være muligt for EU selv at frembringe så stort et antal forskere, og der må derfor også træffes foranstaltninger, der kan tiltrække forskere fra tredjelande.

POLITIKKEN FOR INTEGRATION AF INDVANDRERE I DEN EUROPÆISKE UNION -*Rådets konklusioner*

Rådet vedtog følgende konklusioner:

"Rådet for Den Europæiske Union og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, som henviser til tidligere konklusioner fra Det Europæiske Råd, særlig konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 4.-5. november 2004 om Haag-programmet og fra Thessaloniki-mødet i juni 2003 om betydningen af at fastlægge fælles grundlæggende principper (konklusion 31), og den eksisterende udvikling i forbindelse med integrationen i europæisk sammenhæng,

som tager følgende i betragtning:

1. Indvandring er et permanent træk ved det europæiske samfund. Hvis tilstrømningen af indvandrere - hvorved der i hele teksten forstås indvandrere med lovligt ophold på medlemsstaternes område - foregår på velordnet vis og styres rigtigt, høster medlemsstaterne mange fordele. Disse omfatter stærkere økonomier, større social samhørighed, en stærkere følelse af sikkerhed samt kulturel mangfoldighed. Set under ét for alle medlemsstaterne er disse fordele til gavn for den europæiske proces og styrker EU's stilling i verden. En effektiv migrationsforvaltning i hver medlemsstat er derfor i alles interesse.
2. En vellykket integration af indvandrerne med lovligt ophold og deres efterkommere er et kritisk aspekt af migrationsforvaltningen. Samtidig kan indvandringspolitikken bidrage til en vellykket integrationspolitik. Det er af afgørende betydning for medlemsstaterne, at de bevarer og videreudvikler samfund, hvor nyankomne føler sig velkomne, hvor der hersker en ånd af gensidig forståelse og imødekommenhed, og hvor der er klare forventninger til alle indbyggere - nye som gamle.
3. Integrationen finder sted samtidig på det personlige niveau, på familieniveau, på det generelle samfundsniveau og på statsniveau og forekommer i alle livets facetter, idet integrationen meget let kan spænde over en generation eller mere. En vellykket integrationspolitik skal derfor inddrage de lokale, regionale og nationale institutioner i et samspil med indvandrerne inden for såvel den offentlige som den private sektor. Ansvar for udviklingen og gennemførelsen af integrationspolitikken påhviler derfor snarere den enkelte medlemsstat end EU som helhed.

4. Såfremt en medlemsstat ikke udvikler og gennemfører en vellykket integrationspolitik, kan det på forskellige måder få negative følger for andre medlemsstater og Den Europæiske Union. F.eks. kan dette have indvirkning på økonomien og adgangen til arbejdsmarkedet, det kan underminere respekten for menneskerettighederne og europæernes vilje til at opfylde deres internationale forpligtelser over for flygtninge og andre, der har behov for international beskyttelse, og det kan skabe fremmedgørelse og spændinger i samfundet.
5. Nøjagtigt hvilke integrationsforanstaltninger et samfund vælger at gennemføre, bør bestemmes af de enkelte medlemsstater. Det er imidlertid klart i alle EU-medlemsstaternes fælles interesse, at hver enkelt medlemsstat anlægger effektive integrationsstrategier.
6. Disse politikker vil i væsentlig grad variere fra medlemsstat til medlemsstat. De skal være tilpasset det modtagende samfunds individuelle behov og afspejle hver enkelt medlemsstats historie og retlige rammer. De kan også være målrettet mod forskellige modtagerkredse, hvis sammensætning varierer fra medlemsstat til medlemsstat - for eksempel fra arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter til fastboende og børn af indvandrere, fra personer, der venter på at få opholdstilladelse, til dem, der allerede bor i landet, fra indvandrere, der har opnået statsborgerskab, til statsborgere fra tredjelande med fast ophold og fra højt uddannede flygtninge til personer, som endnu ikke har erhvervet de mest elementære færdigheder.
7. At udvikle et sæt fælles EU-grundprincipper for integration er vigtigt, ikke kun på grund af de mange forskellige erfaringer og omstændigheder, men også på grund af den fælles interesse, medlemsstaterne har i at vedtage fælles integrationsmål.
8. De fælles grundprincipper tager sigte på følgende:
 - a. at bistå medlemsstaterne, når de skal udforme integrationspolitikker, ved at tilbyde dem en række enkle, ikke-bindende, men vel gennemtænkte, vejledende grundprincipper, på baggrund af hvilke de kan bedømme og vurdere deres egen indsats. De kan ligeledes anvende disse grundprincipper til at opstille prioriteter og videreudvikle deres egne målelige mål. Det er op til den enkelte medlemsstat at tage stilling til, om disse principper hjælper dem til at udforme politikker for andre målgrupper for integration. Principperne vil være relevante både for de medlemsstater, der har betydelige erfaringer med omfattende indvandring, og for de medlemsstater, for hvem det er mere nyt, at de er blevet bestemmelsessted for et væsentligt antal indvandrere

- b. at udgøre et grundlag for medlemsstaternes undersøgelser af, hvorledes EU-myndighederne og de nationale, regionale og lokale myndigheder kan samarbejde om at udvikle og gennemføre integrationspolitikker. Endvidere kan de fælles grundprincipper være en hjælp, når det skal afgøres, hvorledes disse politikker bedst kan inddrage andre aktører, der beskæftiger sig med indvandring (for eksempel arbejdsmarkedets parter, ngo'er, kvinde- og indvandrerorganisationer, virksomheder og andre private institutioner)
- c. at supplere og være i fuld synergi med de eksisterende retlige rammer, herunder internationale menneskerettighedsinstrumenter, fællesskabsinstrumenter, der omfatter integrationsbestemmelser, EU-målsætninger for ligestilling mellem kønnene og ikke-forskelsbehandling og andre EU-politikker
- d. at være medvirkende ved struktureringen af den regelmæssige dialog mellem regeringer og andre relevante institutioner og interessenter på EU-plan
- e. at danne grundlaget for og bistå EU ved en undersøgelse af, hvorledes de eksisterende EU-instrumenter vedrørende integration kan udvikles yderligere, og
- f. at hjælpe Rådet til at overveje og med tiden vedtage de mekanismer og politikker på EU-plan, der er nødvendige for at støtte den nationale og lokale indsats med hensyn til integrationspolitik, navnlig ved hjælp af udveksling af læring og videndeling i hele EU.

som henviser til ovennævnte betragtninger om og mål for de fælles grundprincipper,

FASTLÆGGER FØLGENDE FÆLLES GRUNDPRINCIPPER FOR POLITIKKEN FOR INTEGRATION AF INDVANDRERE I DEN EUROPÆISKE UNION, DER VIL BLIVE FORKLARET SEPARAT I BILAGET:

- 9. Integration er en dynamisk tovejsproces af gensidig imødekommenhed, der må udvises af alle indvandrere og indbyggere i medlemsstaterne.
- 10. Integration indebærer respekt for Den Europæiske Unions grundlæggende værdier.
- 11. Beskæftigelse er et nøgleelement i integrationsprocessen og er af central betydning for indvandrernes deltagelse, for de bidrag, indvandrerne yder til værtssamfundet, og for synlighedsførelsen af disse bidrag.

12. Grundlæggende kendskab til værtssamfundets sprog, historie og institutioner er en nødvendig forudsætning for integration; at indvandrere sættes i stand til at erhverve dette grundlæggende kendskab er af afgørende betydning for en vellykket integration.
13. En indsats på uddannelsesområdet er af afgørende betydning for at forberede indvandrere, og navnlig deres efterkommere, på at blive mere aktive deltagere i samfundet og få succes med det.
14. Adgang for indvandrere til institutioner samt til offentlige og private goder og tjenesteydelser på lige fod med nationale statsborgere og uden forskelsbehandling er et afgørende grundlag for bedre integration.
15. Hyppig kontakt mellem indvandrere og medlemsstaternes borgere er af fundamental betydning for integration. Samspillet mellem indvandrere og medlemsstaternes borgere fremmes, hvis der skabes fælles mødesteder, indledes en tværkulturel dialog og tilbydes undervisning om indvandrere og indvandrer kulturer, og hvis livsbetingelserne i bymiljøerne forbedres.
16. Retten til at have en anden kultur og til at praktisere en anden religion er garanteret i chartret om grundlæggende rettigheder og bør beskyttes, medmindre det strider mod andre ukrænkelige europæiske rettigheder eller national ret.
17. Indvandrerdeltagelse i den demokratiske proces og i udformningen af integrationspolitikker og -foranstaltninger, navnlig på lokalt plan, støtter integrationen af indvandrere.
18. Mainstreaming af integrationspolitikker og -foranstaltninger på alle relevante politikområder og på alle niveauer inden for regeringen og den offentlige sektor er et vigtigt element i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af offentlige politikker.
19. Det er nødvendigt at fastlægge klare mål, indikatorer og evalueringsmekanismer for at foretage en tilpasning af politikken, vurdere de fremskridt, der er gjort på integrationsområdet, og gøre udvekslingen af oplysninger mere effektiv.

FÆLLES GRUNDPRINCIPPER FOR POLITIKKEN FOR INTEGRATION AF INDVANDRERE I DEN EUROPÆISKE UNION

Nedenstående forklaringer er ment som retningslinjer for de fælles grundprincipper. Redegørelsen er vejledende, på ingen måde udtømmende og vil fremover blive yderligere udviklet.

1. Integration er en dynamisk tovejsproces af gensidig imødekommenhed, der må udvises af alle indvandrere og indbyggere i medlemsstaterne

Integration er en dynamisk, langsigtet og kontinuerlig tovejsproces af gensidig imødekommenhed, ikke et statisk resultat. Det er nødvendigt, at alle deltager - ikke blot indvandrerne og deres efterkommere, men alle et lands indbyggere. Integrationsprocessen kræver tilpasning fra indvandrernes side, såvel mænd som kvinder, som alle har rettigheder og ansvar i forhold til deres nye bopælsland. Den implicerer også det modtagende samfund, som bør skabe mulighed for indvandrernes fulde økonomiske, sociale, kulturelle og politiske deltagelse i samfundslivet. Medlemsstaterne tilskyndes derfor til at tage hensyn til og inddrage såvel indvandrere som deres egne borgere i integrationspolitikken og til klart at gøre rede for deres gensidige rettigheder og ansvar.

2. Integration indebærer respekt for Den Europæiske Unions grundlæggende værdier

Enhver, der har bopæl i EU, må tilpasse sig og respektere Den Europæiske Unions grundlæggende værdier og medlemsstaternes love. De bestemmelser og værdier, der er nedfældet i de europæiske traktater, udgør både et udgangspunkt og en rettesnor, da de er fælles for medlemsstaterne. De omfatter respekt for principperne om frihed og demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstaten. De omfatter desuden overholdelse af bestemmelserne i EU-charteret om grundlæggende rettigheder, hvori begreberne værdighed, frihed, lighed, ikke-forskelsbehandling, solidaritet, borgernes rettigheder og retfærdighed er nedfældet.

Medlemsstaterne er ansvarlige for aktivt at sikre, at alle indbyggere, herunder også indvandrere, forstår, respekterer, drager fordel af og på lige fod er beskyttet af alle de værdier, rettigheder, ansvar og privilegier, som er fastlagt i EU's og medlemsstaternes love. Synspunkter og meninger, der ikke er forenelige med disse grundlæggende værdier, kan være en hindring for indvandrernes vellykkede integration i deres nye værtssamfund og få negativ indflydelse på samfundet som helhed. En vellykket integrationspolitik og -praksis, der forhindrer isolation af visse grupper, er derfor et middel til at fremme fuld respekt for fælles europæiske og nationale værdier.

3. Beskæftigelse er et nøgleelement i integrationsprocessen og er af central betydning for indvandrernes deltagelse, for de bidrag, indvandrerne yder til værtssamfundet, og for at gøre disse bidrag synlige.

Beskæftigelse er et vigtigt middel for indvandrerne til at yde et synligt bidrag til medlemsstaternes samfund og være med i værtssamfundet. På arbejdspladsen kan integration af indvandrere fremmes ved hjælp af anerkendelse af kvalifikationer, der er erhvervet i et andet land, og ved hjælp af uddannelsesmuligheder, der giver de færdigheder, der efterspørges på arbejdspladsen, og politikker og programmer, der letter adgangen til jobs og overgangen til arbejdslivet. Det er ligeledes vigtigt, at indvandrerne, især dem, der har udsigt til at blive, har tilstrækkelige incitamenter til og muligheder for at søge og opnå beskæftigelse.

Målrretningen af foranstaltninger til støtte for indvandrere i den europæiske beskæftigelsesstrategi indikerer, at beskæftigelse har stor betydning for integrationsprocessen. Det er vigtigt, at der i højere grad gøres brug af den europæiske beskæftigelsesstrategi og den europæiske strategi for social integrering, der støttes af Den Europæiske Socialfond (ESF), herunder de erfaringer, der er gjort med EU-initiativet EQUAL med henblik på at nå Lissabonmålene og fremme bekæmpelsen af alle former for forskelsbehandling på arbejdspladsen. Det er vigtigt, at medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedsparterne er særligt opmærksomme på og går effektivt ind for at bekæmpe forskelsbehandling i forbindelse med arbejdsgivernes ansættelsespolitik på grund af ansøgenes etniske oprindelse.

4. Grundlæggende kendskab til værtssamfundets sprog, historie og institutioner er en nødvendig forudsætning for integration; at indvandrerne sættes i stand til at erhverve dette grundlæggende kendskab er af afgørende betydning for en vellykket integration.

Betydningen af grundlæggende sproglige, historiske og samfundsmæssige kundskaber afspejles i den stigende vægt, som flere medlemsstater tillægger introduktionsprogrammer, der er fokuseret på at samle de bedst egnede værktøjer til at indlede integrationsprocessen. Hvis de følger sådanne programmer, vil indvandrerne hurtigt kunne finde en plads på centrale områder som arbejde, bolig, uddannelse og sundhed, og den mere langsigtede proces med normativ tilpasning til det nye samfund vil lettere kunne indledes. Samtidig bliver sådanne programmer strategiske investeringer i et samfunds økonomiske og sociale velfærd som helhed. Tilegnelse af værtssamfundets sprog og kultur er vigtigt og bør bringes i fokus. Fuld respekt for indvandrernes og deres efterkommeres eget sprog og egen kultur bør også være et vigtigt element i integrationspolitikken.

5. En indsats på uddannelsesområdet er af afgørende betydning for at forberede indvandrere, og navnlig deres efterkommere, på at blive mere aktive deltagere i samfundet og få succes med det.

Uddannelse er et vigtigt middel til at forberede mennesker på at deltage i samfundslivet, navnlig nyankomne. Livslang læring og beskæftigelsesegnethed er imidlertid ikke de eneste fordele ved uddannelse. Det er også et vigtigt mål for uddannelsessystemet at formidle viden om den rolle, samfundets institutioner og regler spiller, og hvorledes de fungerer, og viderebringe de normer og værdier, der udgør selve grundelementerne i et velfungerende samfund. Uddannelse forbereder mennesker til bedre at kunne være med i alle områder af dagliglivet og til at kunne fungere sammen med andre mennesker. Uddannelse har derfor ikke kun positive virkninger for den enkelte, men også for samfundet som helhed.

Problemer som følge af mangelfuld uddannelse overføres let fra en generation til den næste. Det er derfor vigtigt, at man tager sig særligt af de personer, der har vanskeligt ved at følge med i skolesystemet. I betragtning af den afgørende rolle, uddannelse spiller for integration af de nyankomne i et samfund - navnlig kvinder og børn - bør man søge at undgå problemer for unge indvandrere i form af utilstrækkelige resultater i skolen, skole-dropout og alle former for kriminalitet, og disse forhold bør gøres til prioriterede områder for politiske indgreb.

6. Adgang for indvandrere til institutioner samt til offentlige og private goder og tjenesteydelser på lige fod med nationale statsborgere og uden forskelsbehandling er et afgørende grundlag for bedre integration.

Hvis indvandrere skal have mulighed for fuldt ud at deltage i værtssamfundet, skal de behandles retfærdigt og på lige fod med andre og beskyttes mod forskelsbehandling. EU-retten forbyder forskelsbehandling begrundet i race eller etnisk oprindelse inden for beskæftigelse, uddannelse, socialsikring, lægehjælp, adgang til goder og tjenesteydelser samt boligforhold.

Følgelig er gennemsigtige regler, klart formulerede forventninger og forud fastlagte ydelser for lovlige indvandrere forudsætninger for bedre indvandrings- og integrationspolitikker. Retlige undtagelser fra denne ret til adgang skal være legitime og gennemsigtige.

Adgang indebærer også, at der tages aktive skridt til at sikre, at offentlige institutioner, politikker, boliger og tjenesteydelser er åbne for indvandrere, hvor det er muligt. Disse skridt skal være i overensstemmelse med gennemførelsen af Rådets direktiv om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding. Det er vigtigt at overvåge og evaluere, om offentlige institutioner opnår gode resultater med betjening af indvandrere, og at der løbende sker tilpasninger.

Omvendt frembringer usikkerhed og ulige behandling manglende respekt for regler og kan marginalisere indvandrere og deres familier såvel socialt som økonomisk. De negative indvirkninger af en sådan marginalisering kan vedblive med at bestå i flere generationer. Restriktioner i rettigheder og privilegier for udlændinge bør være gennemsigtige og kun gennemføres, hvis man nøje har overvejet følgerne for så vidt angår integration navnlig for efterkommere efter indvandrere.

Endelig kan udsigten til at erhverve statsborgerskab i en medlemsstat være et vigtigt incitament til integration.

7. Hyppig kontakt mellem indvandrere og medlemsstaternes borgere er af fundamental betydning for integration. Samspillet mellem indvandrere og medlemsstaternes borgere fremmes, hvis der skabes fælles mødesteder, indledes en tværkulturel dialog og tilbydes undervisning om indvandrere og indvandrer kulturer, og hvis livsbetingelserne i bymiljøerne forbedres.

Integration er en proces, der først og fremmest foregår på lokalt plan. Hyppigheden og kvaliteten af personlige kontakter og udvekslinger mellem indvandrere og andre indbyggere er i høj grad medvirkende til at skabe større integration. Der kan tilskyndes til kontakt på mange måder. Et vigtigt aspekt er større vægt på at skabe flere fælles mødesteder, en tværkulturel dialog, områder og aktiviteter, hvor indvandrerne kan komme i kontakt med andre mennesker i værtslandet, og på løbende undervisning af værtslandets indbyggere om indvandrerne og deres kulturer. Et godt samarbejde mellem de forskellige involverede aktører er nødvendig for at stimulere disse processer.

Desuden er gennemførelse af politikker, der aktivt bekæmper forskelsbehandling og racisme samt bevidstgørende aktiviteter, der fokuserer på de positive aspekter af forskellene i samfundet, vigtige i denne sammenhæng.

Velfærdsniveauet i lokalsamfundene, følelsen af sikkerhed, vedligeholdelsen af de offentlige rum og forekomsten af stimulerende opholdssteder for børn og unge samt andre livsbetingelser er alle sammen aspekter, der har indflydelse på det billede, omverdenen danner sig af de mennesker, der bor i disse områder. I mange medlemsstater er indvandrerbefolkningen ofte koncentreret i fattige byområder. Dette bidrager ikke til en positiv integrationsproces. Et positivt samspil mellem indvandrerne og værtssamfundet og en stimulering af dette samspil medvirker til en vellykket integration og er derfor påkrævet. Derfor er der også behov for et bedre levemiljø i form af ordentlige boliger, et godt sundhedsvæsen, sikkerhed i lokalområdet samt muligheder for uddannelse, volontørarbejde og oplæring i praktiske jobs.

8. Retten til at have en anden kultur og til at praktisere en anden religion er garanteret i chartret om grundlæggende rettigheder og bør beskyttes, medmindre det strider mod andre ukrænkelige europæiske rettigheder eller national ret.

De kulturer og religioner, som indvandrerne bringer med sig, kan bidrage til større forståelse mellem mennesker, lette indvandrernes omstilling til det nye samfund og berige samfundene. Friheden til at praktisere sin religion og til at have en anden kultur er desuden garanteret i chartret om grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne er forpligtede til at værne om disse rettigheder. Endvidere forbyder EU-lovgivningen forskelsbehandling i henseende til beskæftigelse og erhverv på grund af religion eller tro.

Medlemsstaterne har imidlertid også pligt til at sørge for, at den enkelte indvandrers kultur og religion ikke forhindrer ham i at nyde godt af andre grundlæggende rettigheder eller i at blive et medlem af værtssamfundet. Dette er særlig vigtigt i forbindelse med kvinders rettigheder og ligestilling, børns rettigheder og interesser samt friheden til at praktisere eller ikke praktisere en bestemt religion. En konstruktiv social dialog på tværs af kulturer og religioner, uddannelse, velovervejede offentlige udtalelser, støtte til kulturelle og religiøse meningstilkendegivelser, der respekterer nationale og europæiske værdier, rettigheder og love (i modsætning til ytringer, der krænker disse værdiers og rettigheders bogstav og ånd) og andre foranstaltninger, der ikke er baseret på tvang, er den foretrukne måde til at tackle spørgsmål i forbindelse med uacceptable kulturelle og religiøse skikke, der er i strid med de grundlæggende rettigheder. Der kan dog også blive behov for at anvende lovlige tvangsforanstaltninger, hvis det er påkrævet ifølge loven.

9. Indvandrerdeltagelse i den demokratiske proces og i udformningen af integrationspolitik og -foranstaltninger, navnlig på lokalt plan, støtter integrationen af indvandrere.

Ved at lade indvandrerne være medbestemmende i forbindelse med fastlæggelsen af de politikker, der berører dem direkte, opnår man politikker, der tager større hensyn til indvandrerne og giver dem stærkere tilhørsforhold. Indvandrerne bør i videst muligt omfang involveres i alle aspekter af den demokratiske proces. En struktureret dialog mellem indvandrergrupper og regeringer vil f.eks. være et middel til at stimulere denne deltagelse og skabe gensidig forståelse. Indvandrerne vil om muligt også kunne tage del i valg, få stemmeret og blive medlemmer af politiske partier. Det kan sætte dybe skel, hvis man i længere tid, end det er rimeligt eller nødvendigt, ikke kan deltage på lige fod med andre eller engagere sig i samme grad. Medlemsstaterne bør sætte ind på dette område snarest muligt.

10. Mainstreaming af integrationspolitikker og -foranstaltninger på alle relevante politik-områder og alle regerings- og offentlig sektorniveauer er et vigtigt element i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af offentlige politikker.

Indvandreernes integration afhænger i vidt omfang af en lang række politikker, der går på tværs af institutionelle kompetencer og regeringsniveauer. Man bør i den forbindelse være særlig opmærksom på den indvirkning, indvandringen har for den offentlige sektor, f.eks. uddannelse, sociale tjenesteydelser etc., navnlig på regionalt og lokalt niveau, for at undgå en forringelse af denne sektors kvalitetsstandarder. Der skal derfor gøres en indsats ikke blot i medlemsstaterne, men også på europæisk plan for at sikre, at fokus på integration er et centralt element i forbindelse med fastlæggelsen og gennemførelsen af forskellige politikker, samtidig med at der udvikles en specifikt målrettet politik for integration af indvandrere.

Selv om regeringer og offentlige institutioner på alle niveauer er vigtige aktører, er de ikke de eneste. Integrationen finder sted i alle sfærer af det offentlige og private liv. Mange ikke-statslige aktører påvirker indvandreernes integration og kan give en ekstra gevinst. Som eksempler kan nævnes fagforeninger, forretningsverdenen, arbejdsgiverorganisationer, politiske partier, medier, sportsklubber og kulturelle, sociale og religiøse organisationer. Det er vigtigt for en effektiv integrationspolitik, at alle disse aktører samarbejder, koordinerer deres indsats og kommunikerer. Det er også nødvendigt, at både indvandlerne og de øvrige indbyggere i værtslandet er impliceret.

11. Det er nødvendigt at fastlægge klare mål, indikatorer og evalueringsmekanismer for at foretage en tilpasning af politikken, vurdere de fremskridt, der er gjort på integrationsområdet, og gøre udvekslingen af oplysninger mere effektiv.

Uanset omfanget af den indsats, der gøres for at integrere indvandlerne, er det vigtigt at vide, om den er effektiv, og om den giver resultater. Selv om det drejer sig om en proces snarere end om et endeligt resultat, kan integration måles, og politikkerne evalueres. Forskellige integrationsindikatorer, mål, evalueringsmekanismer og benchmarking kan hjælpe med til at måle og sammenligne fremskridt, vurdere tendenser og udvikling. Formålet med en sådan evaluering er at lære af de erfaringer, der er gjort, at undgå at gentage eventuelle tidligere fejl, at tilpasse politikkerne i overensstemmelse hermed og vise interesse for hinandens bestræbelser.

Hvis medlemsstaterne udveksler oplysninger om deres evalueringsinstrumenter på europæisk plan og eventuelt udvikler europæiske kriterier (indikatorer, benchmarks) og måleinstrumenter til sammenligning af erfaringer, vil det gøre videndelingen mere effektiv. Udvekslingen af oplysninger mellem de nationale kontaktpunkter om integration har allerede vist sig at være nyttig. Udveksling af oplysninger gør det muligt at tage hensyn til, hvor langt de enkelte medlemsstater er nået med udviklingen af deres egen integrationspolitik og -strategi."

Formandskabet orienterede under frokosten Rådet om de seneste begivenheder i Nederlandene efter mordet på filminstruktøren Theo Van Gogh.

EU's antiterrorkoordinatør Gijs de Vries orienterede Rådet om, hvor langt man er kommet med behandlingen af en række dokumenter om terrorbekæmpelse.

Det bemærkes, at følgende dokumenter skal forelægges på mødet i Det Europæiske Råd den 17. december 2004:

- en opdatering af handlingsplanen/køreplanen,
- en statusrapport om integreringen af en efterretningskapacitet i Rådssekretariatet
- en samlet overordnet tilgang til yderligere styrkelse af bekæmpelsen af finansiering af terrorisme
- en samlet strategi for forstærket beskyttelse af kritiske infrastrukturer
- foranstaltninger med henblik på øget civilbeskyttelse
- konkrete forslag med henblik på at sikre fuld integrering af terrorismebekæmpelse i EU's politik udadtil
- en vurdering af EU-terrorbekæmpelseskláusuler, og
- et rammekoncept for ESFP-dimensionen i terrorismebekæmpelsen.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**INSTITUTIONELLE ANLIGGENDER****Udnævnelse af formanden for og medlemmerne af Kommissionen**

Rådet vedtog en afgørelse om udnævnelse af formanden for og medlemmerne af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber for perioden fra den 22. november til den 31. oktober 2009. Afgørelsen har virkning fra den 22. november 2004 (14475/04).

Følgende udnævnes :

– som formand:

José Manuel DURÃO BARROSO

– som medlemmer:

Joaquín ALMUNIA AMANN

Jacques BARROT

Joe BORG

Stavros DIMAS

Benita FERRERO-WALDNER

Ján FIGEL

Mariann FISCHER BOEL

Franco FRATTINI

Dalia GRYBAUSKAITE

Danuta HÜBNER

Siim KALLAS

László KOVÁCS

Neelie KROES

Markos KYPRIANOU

Peter MANDELSON

Charlie McCREEVY

Louis MICHEL
Andris PIEBALGS
Janez POTOČNIK
Viviane REDING
Olli REHN
Vladimír ŠPIDLA
Günter VERHEUGEN
Margot WALLSTRÖM.

Rådet indstillede i sin sammensætning af stats- og regeringschefer den 29. juni 2004 José Manuel DURÃO BARROSO som den person, det foreslår udnævnt til formand for Kommissionen.

Europa-Parlamentet godkendte denne indstilling med beslutning af 22. juli 2004.

Ved afgørelse 2004/753/EF, Euratom af 5. november 2004, som ophæver og erstatter afgørelse 2004/642/EF, Euratom, vedtog Rådet, efter fælles overenskomst med den indstillede formand for Kommissionen, en liste over de øvrige personer, som Rådet foreslår udnævnt til medlemmer af Kommissionen.

Europa-Parlamentet godkendte ved afstemning den 18. november 2004 udnævnelsen af formanden for og de øvrige medlemmer af Kommissionen som kollegium.

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Finansiering af terrorisme - Europarådets konvention*

Rådet vedtog en fælles holdning vedrørende revisionen af Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold (13343/04).

Inden for rammerne af de igangværende forhandlinger i Europarådet støtter EU udarbejdelsen af en tillægsprotokol til konventionen, der skal omhandle bekæmpelsen af finansiering af terrorisme og styrke samarbejdet i straffesager for så vidt angår udlevering af oplysninger om bankkonti.

Rådet vedtog også en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at forhandle et udkast til tillægsprotokol inden for rammerne af Europarådets ekspertudvalgs drøftelser (14643/04).

Det vestlige Balkan: Bekæmpelse af organiseret kriminalitet - Rådets konklusioner

Rådet vedtog følgende konklusioner:

- "1. Rådet har med interesse noteret sig den rapport om konkrete foranstaltninger med henblik på at styrke bekæmpelsen af organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan, som Formandskabets Venner har udarbejdet i medfør af det mandat, Rådet gav denne gruppe den 19. februar 2004, og Rådet giver udtryk for støtte til og tilsagn om at styrke bekæmpelsen af organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan.
2. Rådet understreger nødvendigheden af, som det fremhæves i rapporten:
 - 2.1. at udvikle en EU-plattform for effektiv udveksling af oplysninger og efterretninger om organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan ved at oprette et net af embedsmænd med ansvar for udvikling af efterretningsaktiviteter (IDO'er) med henblik på at støtte de nationale tjenesters udveksling af strafferetlige oplysninger og efterretninger med EU-organer, ved at styrke nettet af forbindelsesofficerer og ved i øget omfang at inddrage EU's politi- og toldmissioner på en måde, der stemmer overens med deres nuværende mandat, samt udnytte eksisterende ressourcer bedre for at forbedre den faktiske udveksling af oplysninger og efterretninger i regionen;
 - 2.2. at forbedre det operative samarbejde med staterne i det vestlige Balkan ved at udbygge den rolle, som Europol og taskforcen af politichefer spiller, og øge EU's og medlemsstaternes indsats over for og støtte til de retshåndhævende enheder i det vestlige Balkan;
 - 2.3. at opmuntre og støtte staterne i det vestlige Balkan og Sydøsteuropa med henblik på at udvikle deres nationale og regionale kapaciteter og samarbejde ved at opfordre dem til at opfylde de forpligtelser, de har indgået inden for rammerne af Thessaloniki-forummet på RIA-området, og ved at fremme udviklingen af regionale samarbejdsinstrumenter samt de øvrige anbefalinger i rapporten, jf. punkt 3.3. Rådet understreger, at det må prioriteres meget højt at nå op på databeskyttelsesniveauer, der svarer til EU's standarder.

3. Rådet har med henblik herpå besluttet:
- 3.1. under hensyntagen til, at forholdene i de enkelte stater i det vestlige Balkan er forskellige, og at allerede eksisterende initiativer på dette område formentlig kan udfylde rollen, at pålægge de relevante rådsorganer straks at gå i gang med som første skridt at udarbejde en plan for oprettelsen af et EU-net af IDO'er, der skal være til stede i alle landene i det vestlige Balkan. Med henblik herpå bør relevante embedsmænd fra EU og fra medlemsstaterne, der allerede befinder sig i landene i det vestlige Balkan, også varetage opgaverne som EU's IDO'er og have ansvaret for at støtte og overvåge de nationale tjenesters udveksling af strafferetlige oplysninger og efterretninger med EU's medlemsstater, Europol og andre lande under hensyntagen til rapportens anbefalinger på dette område;
- 3.2. at anmode om, at alle medlemsstater navnlig for så vidt angår landene i det vestlige Balkan uden tøven gennemfører Rådets afgørelse om fælles benyttelse af forbindelsesofficerer (2003/170/RIA) ved at:
- gå med til, at der i hvert land udpeges et ledende land med ansvar for tilrettelæggelse af regelmæssige nationale møder med henblik på udveksling af strategiske og operationelle oplysninger under hensyntagen til rapportens anbefalinger på dette område
- anmode formandskabet om med støtte fra Generalsekretariatet for Rådet at tilrettelægge et regionalt møde med alle forbindelsesofficerer, der er udstationeret i det vestlige Balkan, med henblik på at udveksle strategiske og operationelle oplysninger;
- 3.3. at pålægge alle EU's instrumenter i regionen, navnlig politi- og toldmissionerne, at påtage sig en mere aktiv og koordinerende rolle i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet ved at sætte fokus på udveksling af strafferetlige oplysninger og udvikling af passende kapaciteter hos de lokale retshåndhævende myndigheder. De erfaringer, der er gjort under eksterne politioperationer, vil bidrage til at forbedre den interne sikkerhed i Den Europæiske Union;
- 3.4. at pålægge Europol-Gruppen og/eller andre relevante rådsorganer at arbejde videre med udviklingen af Europols rolle som en partner for det vestlige Balkan under hensyntagen til rapportens anbefalinger på dette område;
- 3.5. at anmode taskeforcen af politichefer om inden for rammerne af deres kompetence at gå aktivt ind i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet med oprindelse i eller tilknytning til det vestlige Balkan under hensyntagen til rapportens anbefalinger på dette område, navnlig ved at:
- indkredse kriminelle aktiviteter og strukturer, som skal undersøges [...] på basis af Europols vurdering af efterretningerne;

- 3.6. at opfordre medlemsstaterne til at gå ind i et tæt samarbejde med efterforskningstjenesterne i staterne i det vestlige Balkan om spørgsmål, der har relation til organiseret kriminalitet;
 - 3.7. at opfordre medlemsstaterne til at koordinere al operationel uddannelse i retshåndhævelse i det vestlige Balkan i samarbejde med alle relevante regionale strukturer;
 - 3.8. at tilskynde Kommissionen og EU's særlige repræsentanter til at standardisere koordineringsordningen i staterne i det vestlige Balkan inden for alle sektorer, der yder bistand til institutions- og kapacitetsopbygning, idet der tages hensyn til eksisterende koordinationsmekanismer (CARDS-Udvalget). Man bør ligeledes overveje muligheden for at udvikle en levende matrix over international bistand til regionen.
4. Ud over de retshåndhævelsesproblemer, der behandles i rapporten fra Formandskabets Venner, fremhæver Rådet tillige vigtigheden af at forbedre det retlige samarbejde i kriminalsager med landene i det vestlige Balkan.
 5. Rådet bekræfter, at det har til hensigt at vende tilbage til sagen inden udgangen af 2005, og anmoder alle relevante rådsorganer og taskeforcen af politichefer om inden da at aflægge rapport om, hvordan gennemførelsen af ovenstående konklusioner forløber. Den Tværfaglige Gruppe vedrørende Organiseret Kriminalitet bør foretage en første evaluering af de fremskridt, der er gjort med hensyn til implementeringen af disse anbefalinger, inden udgangen af juni 2005."

Minimumsstandarder for procedurerne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne*

Rådet nåede til enighed om en generel indstilling med hensyn til det ændrede forslag til Rådets direktiv om minimumsstandarder for procedurerne for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne (14203/04). Teksten til direktivudkastet vil blive forelagt Europa-Parlamentet med henblik på fornyet høring, inden den vedtages af Rådet.

Formålet med direktivet er at fastsætte ensartede procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i EU-medlemsstaterne. Det indeholder:

- grundlæggende principper og garantier vedrørende asylprocessen (f.eks. adgang til asylprocessen, ret til samtale, adgang til tolkning, adgang til juridisk repræsentation og spørgsmål vedrørende frihedsberøvelse)

- procedurer i første instans (f.eks. en behandlingsprocedure, kriterier for prioritering og fremskyndelse af ansøgninger, principper om sikkert oprindelsesland og grænseprocedurer) og
- klage- og ankeadgang.

Rådet besluttede også at udsætte opstillingen af en fælles liste over sikre oprindelseslande til efter direktivets vedtagelse, fordi det ikke i øjeblikket er muligt at nå til enighed om en sådan liste.

EKSTERNE FORBINDELSER

Niveauer for sikkerhedssamarbejdet med Schweiz og Kroatien

Rådet nåede til enighed om niveauet for sikkerhedssamarbejdet for så vidt angår udvekslingen af klassificerede oplysninger med Schweiz og Kroatien.

ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER

Moms - Tyskland - udgifter til varer og tjenesteydelser

Rådet vedtog en beslutning om at forlænge gyldigheden af Tysklands bemyndigelse til at ophæve fradragsretten for moms på udgifter til varer og tjenesteydelser, når den afgiftspligtige persons eller den afgiftspligtige persons personales privatforbrug eller mere generelt en ikke-erhvervsmæssig anvendelse af disse udgør over 90% af den samlede anvendelse (14274/04).

Denne særlige foranstaltning er en fravigelse af de generelle momsregler i direktiv 77/388/EØF.

Den anvendes indtil den 31. december 2009.

UDVIKLINGSPOLITIK

AVS - Budgettet for Centret for Virksomhedsudvikling

Rådet nåede til enighed om et udkast til afgørelse om budgettet for Centret for Virksomhedsudvikling for 2005, som skal forelægges AVS-EF-Ambassadørudvalget med henblik på vedtagelse (2138/04).

DEN EUROPÆISKE SIKKERHEDS- OG FORSVARSPOLITIK

Udveksling af klassificerede oplysninger - Rumænien

Rådet vedtog en afgørelse om at godkende indgåelsen af en aftale med Rumænien om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger (12472/04).

HANDELSPOLITIK

EU/Ukraine - Aftale om stålprodukter*

Rådet vedtog en afgørelse om godkendelse af en aftale med Ukraine for 2004 om handel med stålprodukter og en forordning om fastsættelse af de nødvendige gennemførelsesbestemmelser med henblik på at erstatte de særlige ordninger, der har været gældende for disse produkter mellem parterne i de senere år, med en ny aftale (13023/04 og 13027/04).

I forordningen fastsættes de administrative og forvaltningsmæssige bestemmelser og de kvantitative lofter for import af disse produkter.

Aftalen vil tjene som grundlag for forhandlingen af en ny aftale for 2005-2006.

FISKERI

Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet - stemmeret

Rådet vedtog en afgørelse om ændring af den erklæring om udøvelse af kompetence og stemmeret, som Fællesskabet har afgivet over for Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (13521/04).

I erklæringen præciseres det, at Det Europæiske Fællesskab har enekompetence med hensyn til forvaltning og bevarelse af levende marine ressourcer, at medlemsstaterne har kompetence med hensyn til organisatoriske spørgsmål, og at der er delt kompetence med hensyn til andre spørgsmål.

Det Europæiske Fællesskab accepterede i juli 2000 indførelsen af et selvstændigt budget inden for rammerne af aftalen om oprettelse af Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM).

Indførelsen af et selvstændigt budget indebærer, at Fællesskabet yder et finansielt bidrag, hvilket gør det nødvendigt at tilpasse erklæringen om kompetence og stemmeret i denne organisation. GFCM afhænger fuldstændigt af budgettet for FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO).

ÅBENHED

Aktindsigt

Rådet vedtog et svar på den genfremstillede begæring 26/c/01/04, idet den danske, nederlandske, finske og svenske delegation stemte imod (14242/04).

BESKIKKELSER**Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg**

Rådet vedtog afgørelser om beskikkelse af :

- Peter KORN som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg som efterfølger for Dagmar BOVING for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 20. september 2006 (14237/04).
 - Vitalijs GAVRILOVS som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg som efterfølger for Ieva JAUNZEME for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 20. september 2006 (14236/04).
 - Alfred GEISLER som medlem af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg som efterfølger for Ulrich FREESE for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 20. september 2006 (13895/04).
-